

B”H

Likkutei Sichos Source Sheet

Volume 16 | Parah

(1) ירושלמי מגילה פרק ג', הלכה ה'

רבי לוי בשם רבי חמא בר חנינה. בדין הוא שתקדום החודש לפרה. שבאחד לניסן הוקם המשכן ובשיני נשרפה הפרה. ולמה פרה קודמת. שהיא טהרתן של כל ישראל.

Rebbi Levi in the name of Rebbi Hama bar Hanina, it would have been logical that this month should precede cow since the Tabernacle was erected on the First of Nisan and the cow was burned on the Second¹¹⁰. Why does cow precede? Because it is the purification of all of Israel.

(2) רש"י מגילה כ"ט, א'

פרה אדומה - להזהיר את ישראל לטהר שיעשו פסחיהן בטהרה:

The Parsha of the red heifer is read; to remind the Jews to do their Passover offerings purely.

ברביעית החודש הזה לכם - ששם פרשת הפסח

The fourth week Parshas Hachodesh is read; as there is the Parsha about the Pesach offering.

ב

(3) ספר המצות להרמב"ם מצות עשה קי"ג

היא שצונו לעשות פרה אדומה כדי שיהיה אפרה מזומן למי שיצטרך אליו לטהרת טומאת מת כמו שאמר והיתה לעדת בני ישראל.

And that is that He commanded us to process the red heifer, so that its ashes be ready for one who needs it for purification from the impurity of a corpse - as He said, "and it shall be for the congregation of the Children of Israel" (Numbers 19:9).

4 ראש השנה ט"ז, ב'

ואמר רבי יצחק: חייב אדם לטהר את עצמו ברגל, שנאמר: "ובגבלתם לא תגעו".

And Rabbi Yitzhak said: A person is obligated to purify himself on a Festival, as it is stated: "And their carcasses you shall not touch; they are impure to you" (Leviticus 11:8). This verse is referring to the Festivals, as taught in the following *baraita*.

ג

5 ספר המצות להרס"ג מצות עשה קי"ג

ופרה למשמרת בתדר

A heifer on constant standby.

6 רמב"ם הלכות פרה אדומה סוף פרק ג'

אין מכניסין כלום מאפרה להניחו בעזרה שנאמר (במדבר יט ט) "והניח מחוץ למחנה". ושלשה חלקים היו חולקין את כל אפרה אחד נתן בחיל ואחד בהר המשחה ואחד מתחלק לכל המשמרות. זה שמתחלק לכל המשמרות היו הכהנים מקדשין ממנו. וזה שנתן בהר המשחה היו ישראל מזין ממנו. וזה שנתן בחיל היה מוכן ומצנע שנאמר (במדבר יט ט) "והיתה לעדת בני ישראל למשמרת" מלמד שמצניעין ממנו. וכן היו מצניעין מאפר כל פרה ופרה ששורפין בחיל. ותשע פרות אדמות נעשו משנצטוו במצוה זו עד שחרב הבית בשנה. ראשונה עשה משה רבנו. שניה עשה עזרא. ושבע מעזרא עד חרבן הבית. והעשירית יעשה המלך המשיח מהרה יגלה אמן כן יהי רצון:

None of its ashes are brought into the Temple Courtyard for storage, as *ibid.*:9 states: "And he shall place it outside the camp." The ashes were divided into three portions: one was placed in the chayl, one on the Mount of Olives, and one was divided among all the priestly guardposts.

The one that was divided among all the priestly watches was used by the priests to sanctify themselves. The one that was placed on the Mount of Olives was used by the entire Jewish people for sprinkling. And the one that was placed in the chayl was prepared and hidden away, as implied by *ibid.* which states: "It will be a security for the congregation of Israel." This teaches that it was put away for safekeeping.

Indeed, in the chayl, they would put away for safekeeping a portion of the ashes from every red heifer that was burnt. Nine red heifers were offered from the time that they were commanded to fulfill this mitzvah until the time when the Temple was destroyed a second time. The first was brought by Moses our teacher. The second was brought by Ezra. Seven others were offered until the destruction of the Second Temple. And the tenth will be brought by the king Mashiach; may he speedily be revealed. Amen, so may it be G-d's will.

7 שבת כ', א'

וכהנים זריזין הן

The fact that there was no concern about lighting the bonfire on Shabbat eve at nightfall is because the priests are vigilant with regard to mitzvot, and they will certainly not come to stoke the coals.

8 תמיד כ"ח, א'

בזמן שהן מרובין רצין ועולין בכבש כל הקודם את חבירו בתוך ארבע אמות זכה

When there are many priests who wish to perform that task, the matter is determined by a race: The priests run and ascend on the ramp leading to the top of the altar. Any priest who precedes the other and reaches within four cubits of the top of the altar first is privileged to remove the ashes.

ה

9 ישעיה נ"ט, ב'

כִּי אַם־עֲוֹנוֹתֵיכֶם הִנּוּ מִבְּדֵלִים בֵּינְכֶם לְבֵין אֱלֹהֵיכֶם וְחַטָּאוֹתֵיכֶם הִסְתִּירוּ פָּנִים מִכֶּם מִשְׁמוֹעַ:

But your iniquities were separating between you and between your God, and your sins have caused [Him] to hide [His] face from you that He not hear.

10 ואתחנן ד', ד'

וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בְּיְהוָה אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כְּלַגְּם הַיּוֹם:

But you who cleave to the Lord your God are alive, all of you, this day.

11 רש"י חוקת י"ט, כ"ב

פרה אדמה: משל לבן שפחה שטינף פלטין של מלך. אמרו תבא אמו ותקנח הצואה, כך תבא פרה ותכפר על העגל:

a red cow: This can be compared to the son of a maidservant who soiled the king's palace. They said, "Let his mother come and clean up the mess." Similarly, let the cow come and atone for the calf. — [Midrash Aggadah and Tanchuma Chukath 8]

12 רש"י חוקת י"ט, ג'

אל מחוץ למחנה: חוץ לשלש מחנות:

outside the camp: Outside all three camps. — [Yoma 68a]

13 רש"י

אל נוכח פני אהל מועד: עומד במזרחו של ירושלים ומתכוין ורואה פתחו של היכל בשעת הזאה הדם:

toward the front of the Tent of Meeting: [In later generations, when this rite will be performed outside the Temple in Jerusalem,] he is to stand to the east of Jerusalem and to direct his gaze toward the entrance to the Temple while sprinkling the blood. — [Sifrei Chukath 14]

14) ילקוט שמעוני תהלים מזמור כ"ה, רמז תשב

שאלו לתורה חוטא מה עונשו א"ל (סה) יביא אשם ויתכפר לו. שאלו להקב"ה חוטא מה עונשו, א"ל יעשה תשובה ויתכפר לו,

Torah was asked; what is the sinner's punishment? It replied; he shall bring a guilt offering, and will thus be atoned. G-d was asked; what is the sinner's punishment? He replied; He shall repent, and will thus be atoned.

ו'

15) קהלת ז', כ"ט

לבד ראה־נָה מִצָּאתַי אֲשֶׁר עָשָׂה הָאֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם יָשָׁר וְהֵמָּה בִקְשׁוּ חֲשִׁבֹנוֹת רַבִּים:

See, only this one have I found, for God made man straight, but they sought many intrigues.

16) קהלת י"ב, ז'

וַיֵּשֶׁב הָעֹפֶר עַל־הָאָרֶץ כְּשֶׁהָיָה וְהָרוּחַ תָּשׁוּב אֶל־הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר נָתַנָּה:

And the dust returns to the earth as it was, and the spirit returns to God, Who gave it.

17) אבות פרק ב', משנה ד'

וְאַל תִּאֱמִין בְּעֲצֻמְךָ עַד יוֹם מוֹתֶךָ

Do not trust in yourself until the day of your death

18) קהלת ז', כ'

כִּי אָדָם אֵין צְדִיק בְּאָרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה־טוֹב וְלֹא יִחַטָּא:

For there is no righteous man on earth who does good and sins not.

19) לקו"ת מטות פ"ב, א'?

וחטא הוא לשון חסרון ופגם שלשון חטא נופל אפילו על ביטול מ"ע ודקדוקי סופרים שעכ"פ יש חסרון ופגם.

'Sin', linguistically means a lack and blemish, which is relevant even when not fulfilling a positive commandment, or a rabbinic ordinance, as there is in the very least, a lack or blemish..

20) כתובות ס"ז, א'

כְּדַבְּעֵי לֵיהּ לְמִיעֵבַד לָא עֵבַד כְּדַאמְרֵי אִינְשֵׁי לְפּוּם גְּמֵלָא שִׁיחָנָא

as he should have done, he did not do. As people say, according to the camel is the burden. The stronger the camel, the heavier the load it must bear. Even if he gave altruistically, Nakdimon ben Guryon did not give as much as he was expected to give.

(21) שבת נ"ה, ב'

אַרְבַּעַה מֵתוּ בְּעֵטְיוֹ שֶׁל נָחֶשׁ

Four people died due to Adam's sin with the serpent, in the wake of which death was decreed upon all of mankind, although they themselves were free of sin

(22) תצא כ"א, כ"ב

וְכִי־יִהְיֶה בְּאִישׁ חֲטָא מִשְׁפָּט־מָוֶת וְהוֹמַת וְתִלִּית אֹתוֹ עַל־עֵץ:

If a man commits a sin for which he is sentenced to death, and he is put to death, you shall [then] hang him on a pole.

(23) ירושלמי יומא פרק א', הלכה א'

אָמְרוּ. כָּל־דּוֹר שֶׁאֵינוֹ נִבְנָה בְיָמָיו מִצְלִין עָלָיו כְּאִילוֹ הוּא הַחֲרִיבוֹ.

They said, any generation in which it is not rebuilt is debited as if it had destroyed it.

(24) רמב"ם הלכות תשובה פרק ג', הלכה ד'

צָרִיךְ כָּל אָדָם שֶׁיִּרְאֶה עֲצָמוֹ כָּל הַשָּׁנָה כְּלֵה כְּאִלוֹ חֲצִיֹּו זָכָאִי וְחֲצִיֹּו חַיָּב. וְכֵן כָּל הָעוֹלָם חֲצִיֹּו זָכָאִי וְחֲצִיֹּו חַיָּב. חֲטָא חֲטָא אַחַד הָרִי הַכָּרִיעַ אֶת עֲצָמוֹ וְאֶת כָּל הָעוֹלָם כָּלוּ לְכַף חוֹבָה וְגֵרָם לוֹ הַשְׁחָתָה. עֲשֵׂה מִצְוָה אַחַת הָרִי הַכָּרִיעַ אֶת עֲצָמוֹ וְאֶת כָּל הָעוֹלָם כָּלוּ לְכַף זְכוּת וְגֵרָם לוֹ וְלָהֶם תְּשׁוּעָה וְהִצְלָה

a person should always look at himself as equally balanced between merit and sin and the world as equally balanced between merit and sin. If he performs one sin, he tips his balance and that of the entire world to the side of guilt and brings destruction upon himself.

[On the other hand,] if he performs one mitzvah, he tips his balance and that of the entire world to the side of merit and brings deliverance and salvation to himself and others.

ז

(25) שמות רבה פי"ט, ב'

בְּפֶסַח נֶאֱמַר בּוֹ: חֻקָּה, וּבְפָרֶה נֶאֱמַר בָּהּ: חֻקָּה, וּמִי גְדוֹלָה, הַפָּרָה, שְׂאוּלֵי פֶסַח צְרִיכִין לָהּ,

regarding Pesach it is written "law" and regarding the Red Cow it is written "law", and which one is more important? The Cow, since Pesach needs it,

(26) תורת שמואל, סוף דיבור המתחיל וידבר גו' זאת חוקת תרכ"ט

ואוכלי פסח צריכין לפרה כי גם הצדיקים צריכים לעשות תשובה

Those who eat the Passover sacrifice need the cow, because righteous people need to repent as well.

(27) תניא פרק ל"ה

זה האוהב שהוא יש ולא אפס

the person who loves [G-d] and [ipso facto] exists [apart] and is not null and void—

(28) תניא פרק ה'

ולפי שבידיעת התורה התורה מלובשת בנפש האדם ושכלו ומוקפת בתוכם לכן נקראת בשם לחם ומזון הנפש כי כמו שהלחם הגשמי זן את הגוף כשמכניסו בתוכו וקרבו ממש ונהפך שם להיות דם ובשר כבשרו ואזי יחיה ויתקיים כך בידיעת התורה והשגתה בנפש האדם שלומדה היטב בעיון שכלו עד שנתפסת בשכלו ומתאחדת עמו והיו לאחדים נעשה מזון לנפש וחיים בקרבה מחיי החיים אין סוף ברוך הוא המלובש בחכמתו ותורתו שבקרבה

Since, in the case of knowledge of the Torah, the Torah is clothed in the soul and intellect of a person, and is absorbed in them, it is called "bread" and "food" of the soul. For just as physical bread nourishes the body as it is absorbed internally, in his very inner self, where it is transformed into blood and flesh of his flesh, whereby he lives and exists— so, too, it is with the knowledge of the Torah and its comprehension by the soul of the person who studies it well, with a concentration of his intellect, until the Torah is absorbed by his intellect and is united with it and they become one. This becomes nourishment for the soul, and its inner life from the Giver of life, the blessed En Sof, Who is clothed in His wisdom and in His Torah that are [absorbed] in it [the soul].

ח

(29) תניא פרק י"ב

הרהורי עבירה הקשים מעבירה יכולים לפעול לעלות למוחו ולבלבלו מתורה ועבודה וכמארז"ל ג' עבירות אין אדם ניצול מהן בכל יום הרהור עבירה ועיון תפלה כו' רק שלזה מועיל הרשימו במוחין ויראת ה' ואהבתו המסותרת בחלל הימני להתגבר ולשלוט על הרע הזה המתאוה תאוה שלא להיות לו שליטה וממשלה בעיר להוציא תאונו מכח אל הפועל להתלבש באברי הגוף ואפי' במוח לבדו להרהר ברע אין לו שליטה וממשלה להרהר ח"ו ברצונו שבמוחו שיקבל ברצון ח"ו הרהור זה הרע העולה מאליו מהלב למוח כנ"ל אלא מיד בעלייתו לשם דוחהו בשתי ידים ומסיח דעתו מיד שנזכר שהוא הרהור רע ואינו מקבלו ברצון

it remains in the realm of sinful thoughts, "Which are yet more heinous than sin itself," and which can be forceful enough to rise to his mind, to distract him from the Torah and Divine service, as our Sages said, "There are three sins against which a man is daily not safeguarded: sinful thoughts, distraction in prayer," and so forth.

However, the impression [of prayer] on the intellect and the hidden [i.e. innate] fear and love of G-d in the right part [of the heart], enable one to prevail and triumph over this evil of passionate

craving, depriving it from gaining supremacy and dominion over the "city," and from carrying out this desire from the potential into the actual by clothing itself in the bodily organs. Moreover, even in the mind alone, in so far as sinful thoughts are concerned, evil has no power to compel the mind's volition to entertain willingly, G-d forbid, any wicked thought rising of its own accord from the heart to the brain, as discussed above. But no sooner does it reach there than he thrusts it out with both hands and averts his mind from it the instant he reminds himself that it is an evil thought, refusing to accept it willingly,

(30) תניא פרק י"ד

והנה מדת הבינוני היא מדת כל אדם ואחריה כל אדם ימשוך שכל אדם יכול להיות בינוני בכל עת ובכל שעה..

The rank of benoni is one that is attainable by every man, and each person should strive after it. Every person can at any time or hour be an "intermediate,"

לשון השבועה תהי צדיק...

the oath, "Be righteous (tzaddik)..."

השבועה שמשביעים תהי צדיק:

the avowed oath: "Be righteous."

***